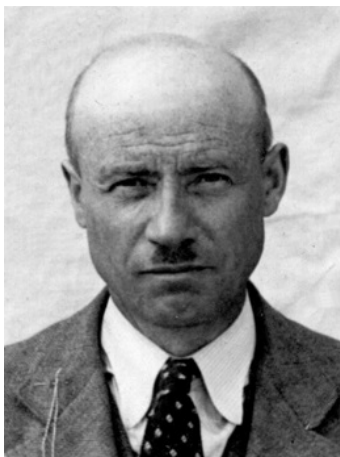

TOMASZ STACHOWIAK (1896-1977)

Urodził się 30 listopada 1896 roku w Dręczewie. Syn Marcina i Tekli z domu Ciemniak. W Dręczewie ukończył szkołę elementarną. Praktykę w zawodzie kowala pobierał w majątku Dusina. W latach 1919-1920 brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Walczył na froncie litewsko-białoruskim.

Po zakończeniu wojny wyjechał do Katowic. Pracował w warsztatach kolejowych. W 1923 roku zawarł związek małżeński z Marianną Zygmanską. Na kilka lat przed wybuchem wojny przeniósł się do Ostrowa Wielkopolskiego. Zatrudniony był w Zakładach Naprawy Taboru Kolejowego. W czasie okupacji hitlerowskiej wraz z grupą kolejarzy został wywieziony na roboty przymusowe do Kristianstadt. Po wojnie aż do przejścia na emeryturę kontynuował pracę w przedsiębiorstwie ostrowskim.

Zmarł 30 września 1977 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Posiadał odznaczenia: Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918-1921, Medal Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Medal „Za Długoletnią Służbę”, Brązowy Krzyż Zasługi, Odznakę Frontu Litewsko-Białoruskiego 1919-1920.

Informacje Heleny Welc – zbiory rodzinne; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 216.